

ENTREVISTA AMB ELENA POSA, DIRECTORA DEL GREC, FESTIVAL D'ESTIU DE BARCELONA

«Serà un Grec per emocionar-se»

El GREC 89 tornarà a obrir les seves portes del 25 de juny al 6 d'agost. El Festival d'Estiu de Barcelona compta enguany amb un pressupost de 397 milions. Una quarantena d'espectacles amb 109 representacions repartides entre vuit espais diferents. El símbol del faune s'ha postmodernitzat una mica més de la mà del seu mateix autor, en Peret.

Elena Posa, directora del Grec, confessa que hi és per amor a l'espectacle i perquè, a més, s'hi diverteix.

A. S.

Dos anys dirigint el Grec permeten fer una anàlisi amb poques paraules?

—De fet l'anàlisi no es pot deslligar des dels inicis, l'any 1976. La meua direcció és des de l'any passat. Si hagués de fer una anàlisi puntual, diria que hem aconseguit un desig que ja vaig anunciar l'any passat. Que a l'edició d'enguany tindriem coproduccions i produccions pròpies. I aquesta és la fita que marca una diferència més notable amb les altres edicions.

—*¿Com es pot resumir la programació del 89?*

—Jo destacaria d'entrada aquest nou element que esmento. Hi ha sis coproduccions que contempen tres estrenes de teatre, entre les quals hi ha un text d'autor català. Hi ha també una òpera. Hi ha un concert simfònic-vocal i també una coproducció amb l'obra de *Les troianes*, d'Eurípides.

—*¿Alguna intenció molt concreta en fer les coproduccions?*

—Sí, el fet de dotar o de donar un segell més personal d'aportació a la creació.

—*¿I qui es queixarà, doncs, enguany?*

—No ho sé. Em podria queixar que ha estat un any terriblement enfeinat.

—*Em referia a la polèmica de l'any passat amb els col·lectius de teatre i, posats a fer, amb els cantautors d'enguany.*

—A mi em sembla que, de moment, els professionals d'aquí i d'aquests camps enguany ho veuen amb bons ulls i n'estan contents. Però a mi, de fet, i a tots, el que ens ha d'interessar més és que ho estigui el públic. Que l'esforç que es fa amb el Grec vol dir convertir Barcelona en una capital cultural també a l'estiu, i vol dir donar una oferta de gran qualitat i per a moltes classes de públic. Hi ha públic que espera aquesta quali-

«Hi sóc com a professional, i a més, m'ho passo bé».

tat. Un públic molt variat que opti entre Lou Reed, Stravinski, Maria del Mar Bonet, o estrelles de l'òpera com Kraus, o el music-hall, o la tragèdia grega, o Bertolt Brecht o Shakespeare... Vaja, que hi ha possibilitats de riure, de plorar, d'emocionar-se. Crec que l'esforç quedarà compensat amb l'afluència de públic com ja es va demostrar l'any passat.

—Tot i així, el tema de la cançó i dels intèrprets l'agafa en plena eufòria.

—Mira, a més de la Maria del Mar Bonet, hi ha l'Enric Hernàez, el Joan Bibiloni, Núria Feliu, Tete Montoliu, els músics del Liceu, els de l'orquestra de la ciutat, la Coral Càrmina, i altres. És a dir, que tant música clàssica com contemporània hi queda prou representada.

—¿I el fet de muntar coproduccions vol dir una futura exportació del producte?

—Bé, hi ha una producció com l'òpera *Don Pasquale* que en principi no està previst que surti perquè s'ha fet pensant en el marc del Teatre Grec. Però, per exemple, si agafem l'obra *Vador/Dalí de Gala*, ja s'està distribuint fora d'aquí. D'altra banda, hi haurà convenis amb enregistraments i produccions com és el cas de l'*Opera stars en concert* que es representarà a la Cascada del Parc de la Ciutadella.

—Es parla del 80 per cent de mitjana d'assistència de públic en relació a l'edició de l'any passat.

Pre-programa del Grec 89

Després de catorze edicions, el Grec s'ha consolidat com un punt de referència. L'any passat, cent mil espectadors van assistir a les representacions d'estiu de Barcelona. Enguany, teatre clàssic, d'avantguarda, música contemporània o clàssica, *music-hall*, cançó i flamenc s'enllacen durant sis setmanes amb noms com Alfredo Kraus, Katia Ricciarelli, Ruggero Raimondi, Simon Estes, June Anderson, Enzo Dara, Luciana Serra, Jeanne Moreau, Antoine Vitez, Milva i Astor, Piazzola, Manhattan Transfer, Lou Reed, Joe Cocker, Mark Morris, Thierry Salmon, Kronos Quartet, Maria del M. Bonet, Bibiloni, Joan Ollé, Juanjo Puigcorbé, Cesc Gelabert i Lydia Azzopardi, Gerardo Núñez. Les entrades d'alguns d'aquests espectacles ja són a la venda des del 25 de maig passat. Aquesta és el tria-i-remena a pocs dies de la inauguració.

TEATRE: *Les Troianes, Vador/Dalí Gala, The 2 Reel Co., Belle Epoque, Peter Wear, Théâtre Repère, Le Quatuor, Els dos cavallers de Verona, La Celestine i El casament dels petits burgesos.*

ÒPERA: *El retablo de Maese Pedro, Don Pasquale i Opera Stars en concert.*

DANSA: Monnaie Dance Group/Mark Morris, Mathilde Monnier i Gelabert/Azzopardi Cia. de Dansa.

MÚSICA: Banda Municipal de Barcelona, Oedipus rex, Eva Graubin i Brigitte Meyer, Gerardo Núñez, Núria Feliu/Tete Montoliu, Vilapinyó, Cano, Joaquin i Percussions de Barcelona, Maria del Mar Bonet, Joan Bibiloni, Enric Hernàez, Milva/Astor Piazzolla, Quartet Enesco i Kronos Quartet.

JAZZ, POP, ROCK: Lou Reed, Ketama/Toumani Diabate, Michael Francks, John Lurie & The Longe Lizards, B. B. King, Iberia/Zawinul Syndicate, Joe Cocker i Manhattan Transfer.

MARCS D'ACTUACIÓ: Teatre Grec, Hivernacle, Mercat de les Flors, Parc de la Ciutadella (La Cascada), Velòdrom d'Horta, Plaça del Rei, Villarroel Teatre i Zeleste. □

—Sí, exactament el 77 per cent... Però enguany crec que se superarà. Hi ha més espectacles, n'hi ha 39 concretament, 109 representacions i alguna sorpresa.

—I algun marc més que l'any passat.

—Sí, el velòdrom d'Horta, la sala Villarroel, la sala Zeleste del Poble nou i adaptarem també el Mercat de les Flors per a obres de teatre no a l'aire lliure.

—¿El faune que simbolitza els Festivals d'Estiu de Barcelona serà sempre una recreació de l'original d'en Peret?

—Fins ara ha estat així. I Peret s'ha anat superant en cadascuna de les versions. El que sí que s'ha consolidat ja és el símbol del faune. El mite i l'espectacle van junts. Però podria ser que en una altra convocatòria no fos Peret qui fes el cartell. Ell mateix ha manifestat que no en vol el monopoli.

—¿Hi ha cap canvi de gestió pel fet que el Grec entri enguany dins del recent creat Institut Barcelona Espectacles?

—Facilita una agilitat de gestió que a vegades amb la pluralitat complexa de l'administració de l'ajuntament es podia haver complicat. L'ajuntament dota d'un pressupost l'Institut i l'Institut es fa responsable dels resultats.

—És a dir, que fins i tot pot permetre el benefici en el bon sentit de la pa-

raula, benefici cultural a revertir, és clar.

—No, això és impossible. L'estructura del Grec, com la del món de l'espectacle o de la cultura, no permet encara el benefici. Ajuntament, esponsors, públic i risc total.

—És un Festival encara monoinstitucional.

—Sí. I no per no haver trucat a altres portes. El Ministeri de Cultura té problemes per assignar cap dotació, la Generalitat tampoc pot, la Diputació tampoc. Estem als quatre cents milions de pressupost, dels quals 167 són d'aportació municipal, 112 d'esponsors i col·laboradors privats, i la resta de taquillatge. Jo espero, però, que aviat aquesta participació institucional més diversa es pugui compartir amb més organismes perquè les institucions s'impliquin en un fet clau, com és un festival de renom a la capital de Catalunya, que és Barcelona, al cap i a la fi.

—¿Què fa que Elena Posa sigui al capdavant del Grec? ¿Per via política, per relacions públiques, pel cuquet periodístic, per rodar el món?

—Més aviat perquè sempre m'he dedicat a la cultura, he fet televisió, he escrit crítica de dansa, d'arts plàstiques i música, i això m'ha donat uns coneixements que em permet poder treballar en una activitat tan complexa com el Grec... Hi sóc com a professional, i a més, m'ho passo bé. □